

billige Fordringer i saa Henseende være fyldestgjorte. — Det er kun dette Punkt, som jeg ikke har villet undlade at henlede Thingets Opmærksomhed paa, idet jeg erkjender, at Thinget har et billigt Krav paa, at blive gjort opmærksom paa, at her foreligger et Forhold, som maasse af Noget vil blive betragtet som ikke ganske stemmende med tidligere Afgørelser, men som jeg tror er begrundet i særlige Hensyn og Omstændigheder, hvorfor jeg heller ikke skjønner, at der er tilstrækkelig Anledning for Thinget til ikke at ville give sit Samtykke dertil.

Fischer: Jeg skal meget villig indrømme, at jeg kan tiltræde den Slutningsbemærkning, som den høitærede Finantsminister gjorde med Hensyn til det Spørgsmaal, som han her har bragt paa Bane. Jeg tror ikke, at der kan være Nogetsomhelst til Hinder for at følge den Fremgangsmaade, der blev antydet af den høitærede Minister. Men jeg tilstaar, at jeg paa den anden Side ikke ser nogen Nødvendighed derfor. Jeg vil navnlig tillade mig i saa Henseende at henlede Opmærksomheden paa, at den Fremgangsmaade, der nu følges, er kommen i Stand ved en Overenskomst imellem begge Thingene, hvori Hovedpunktet var det, at de enkelte Love ikke skulde fremtræde med samme Karakter som Finantsloven — det vilde man undgaa fra dette Things Side —, hvilken Overenskomst medførte, at en Paragraf, svarende til den foreliggende § 27, blev optagen i Finantslovsforslaget. Men det har nu dog ikke været betragtet som en ufravigelig Regel, at alle de af et Lovforslag flydende Udgifter skulde optages i denne Paragraf. Der har været enkelte Tilfælde, hvori det paa Grund af særlige Omstændigheder, som dem, hvilke den høitærede Finantsminister nylig omtalte, ikke har været muligt at faae det udført. Udgifterne ere ikke desto mindre lige fuldt i disse Tilfælde blevne afholdte, og Sagen er da senere bleven afgjort ved Statsrevisionens Indstilling om Regnskabet. Og jeg vilde meget ønske, at den samme Fremgangsmaade maatte blive fulgt i det nu foreliggende Tilfælde. Thi det Lovforslag, som den høitærede Minister omtalte, vilde jeg for

mit Vedkommende meget gjerne se passere igjennem begge Thingene og blive til Lov i denne Samling, fordi det udviser en Rejsedighed mod adskillige lavt lønnede Bestillingsmænd, som jeg vilde sætte megen Pris paa maatte kunne komme tilstede. Jeg vil derfor udtale det Ønske, at man vil lade det nævnte Lovforslag passere uden en saadan Tilføelse som den, den høitærede Finantsminister antydede. Naar Loven udtaler, at Lønningsforhøielsen skal indtræde fra Begyndelsen af Finantsaaret 1872—73, kan der efter mit Skjøn ikke være den mindste Betenkelighed ved, at Finantsministeren paa Grund af de særlige Omstændigheder ogsaa lader Udbetalingen foregaa, uagtet der mangler en egentlig Bevilling dertil, idet Sagen saa faar sin Afgjørelse, naar Statsrevisionens Betænkning over det paagjældende Regnskab kommer til at foreligge.

Kier: Jeg skal tillade mig at tilføie til, hvad den høitærede Minister og den ærede sidste Valer have bemærket, at jeg ikke skjønner rettere, end at man ikke maa tage det for noie med § 27; thi, gjennemgaaer man den og ikke vil tage det nogenlunde let med dens hele Indhold, kommer der Ting frem, som ikke kunne kaldes formelt korrekte, ikke at tale om, at selve Texten i Paragrafen bliver feilagtig, efter at Lovforslaget om den overordentlige Skat er forkastet, thi Texten lyder saaledes: Derfor følgende Lovforslag, nemlig osv. . . . erholde Lovskraft for Finantsaaret 1872—1873 . . . , og i Opregningen findes saa Lovforslaget om en overordentlig Skat i Finantsaarene 1872—74, om hvilket det nu er givet, at det ikke erholdt Lovskraft. Noget større Vægt skulde jeg dog lægge paa selve de øvrige Posteringer i denne Paragraf, som ikke længere ere korrekte. Naar det saaledes under Nr. 3 siges, at Summen under § 5 Nr. 4 b nedsættes med 3,500 Rd. og under § 20 III. A. forhøies med 4,900 Rd., saa er dette, som bekjendt, ikke længere rigtigt, da § 10 i Lovforslaget angaaende Mønstring af Skibsmandskaber er bleven forandret, og de Honorarer, hvortil de 4,900 Rd. skulde bevilges, ikke maa passere. Der bliver altsaa i Finantslovens § 27 staaende denne Bevilling